

al Pânt dla Biånnnda

nómmher 157

Quassta l'à i marón!

Int un prémm mumänt a cardêva ch'la fóss una barzlatta, mo pò ai ò lèt pulidén e a m n in sán adè ch'l é un fât suzès pròpi da bân. Al cumänt d un mî vèc' amîg nèd int al Båurg San Pîr al srêv «*Quassta l'à i marón!*».

Ecco dârca al quèl, suzès a Nâpol, che quand a l ò lèt al m à fât fèr un sèlt in vatta ala scrâna.

As trâta dla nôva metropolitèna che fôrsi l'à d'avair adòs una gran dûdétta. I tètnic e i progetéssta i an dscuêrt un quèl: par piazèr al sô sít un trêno ed 39 (träntanôv) mêtter, bisâggna pasèr pr una galarî ch'l'é sâul ed 27 (ventsèt) mêtter.

Pròpi acsé. Al srêv cómm vlair fèr pasèr cal famâus camèl par la crôina ed cl'agâccia. Am vén da figurèrum i aministradûr napoletàn a picèr in vatta a una calcolatrîz zarcànd ed capîr, tótt angustiè, cum s à da fèr pr insfilzèr un ušvai ed 39 mêtter dânter a un bûs ed 27.

Ai ò vlô fèr una prôva e a l ò dmandè ala Gióggia, una ragazlatta ed dâgg' ân fiôla d una mî anvâuda. Lî la m à guardè cum as guèrda ón nèd la nòt dal scuasadén, pò l'à détt:

- Prémma ed cunprér al trêno, bisâggna èser sicûr ch'al pâsa pr al bûs!

Mo, as sà, i tuisétt i la fan sänper fâzil. La realtè l'é piò cunplichè e a Nâpol as bacâja ed dû prugèt. Al prémm: dsmuntèr al trêno in tant pzulén cinén e turnèrel a muntèr dâpp al bûs. Al secânn: bucèr ví al trêno nôv e adruvèr ón ed chi vîc' ch'i pâsen dapartott.

E la n é megga finé qué, i tètnic ed Nâpol i an fât un'ètra dscuêrtta. Se as arivéss d âura ed fèr pasèr cal trêno nôv ed tränca pr al bûs trop cén, ai amanca un depòsit dóvv méttral quand as afairma. E, par dîrla totta, an i é inción machinéssta in grèd ed cundûsrel par fèrel andèr inânz. Sé, a dégg, a cla metropolitèna nôva an i amanca quèsi gnínt, sâul quèlc cuvlínén!

I ónnic quî ch'i n mânchen brîsa i én l'ironî e al spîrit di napoletàn. Ón ed lâur, guardând al cantîr e la galarî, l à détt:

- La nôva metropolitèna? I n én megga drî a scavèrla, i én drî a... zarchèrla!

Bân mo da bân? Pôlni suzêder di quî cunpâgn?

La Taraghéggna

Adio a Franco Balboni, al "Dócca dla Bevrèra"

Franco Balboni, al "Dócca dla Bevrèra", cum a l ciameven nuèter sù amîg, l é mòrt. La sô ufizérina la n éra brîsa sâul un sít in dóvv as ajustèva âl mâchin, mo l'era una spêzie ed zanter sozièl, un zîrcuel, un'ustarî. L'ufizérina ed Balbân l'era avêrta par tótt al tânp ed l ân, fòra che al prémm ed mât. S'a vanzèvi a pî par Nadèl o par Pâscua a psèvi stèr sicûr che ló l'era "in sarvézzi", prânt a dèr una man a chi in avêva ed bisâgg. A mé am capitè d avair una pêrsita int al radiatâur dla mâchina ai quatôrg' d agâsst e al dé dâpp avêva d andèr a Vidiciâtic a cantèr. Franco al s inzgné a lavurèr fén ala sîra tèrd, catând al pèz giôsst e mé pear Feragâsst a fé al mî cunzêrt in muntâgna.

Mé a m incantèva a ascultèr i sù arcôrd dla guèra, ed quand ló, ragazlatt ed sagg'/darsèt ân, al fó ciapè dai asasén ed Tartarotti al riusé a scapèr ficândes a cufétt int al Navelli, e pò ví e ví fén... al Pânt dla Biånnnda. Un sô amîg, invêzi, al fó mazè. Ân indrî a i mustré la pâgina d un lîber con la foto ed cal Tartarotti e ló, apanna ch'al la vésst, al fó un sèlt indrî, quèsi ch'as fóss truvè dnanz a cal delincuânt!

Franco l'era sänper prânt par fèr dla tugliena e ogni ucasian l'era bôna

par tirèr só i sulevadûr, sgunbrèr l'ufizérina e aparcèr i tèvel. Un'ucasiân la fó quand a vinzénn 21 éuro da divîder in tragg' al *Superenalotto!* Quall ch'l avêva la mansiân ed žughèr l éra Oriano dla Morena che, totti âl stmèn, al fèva la colta di bajûc. Quand al dé la nutézzia dla nôstra vénzita – ch'la véns insâmm a qualla migliardèria ed Peschici – sóbbit a dezidénn ed festegèr con una magnâza memorâbil. Ala fén, a tèvla, ai éra una s-santérina ed parsân, quî ch'i stèven ai Úmmili, al dutâur Ganbarén, Lòris al vasèr, una bôna pèrt dla popolaziân maschîl dla Bevrèra e anca mé, Chicchi e Zóff, al mî sòzi mušichèl. Al pôver Beppe Liparén, al sòzi ed Balbân, con la fiâma dal canèl da saldadâur sâtta ala pgnâta, al zarchèva ed fèr livèr al bói al'âcua pr i spaghetti. La Moréna l'avêva preparè socuânt dûlz fenomenèl. L'ónnica nòta stunè al fó al vén, un vén sizigliàn che da dimónndi tânp l éra dânter a una bått, ch'la vgnèva tgnó lé int l'ufizérina, stramèz ai bidón dl òli brusè e d nâfta. A psî bân imažinèruv cum al psèva èser dvintè: un sburgiöll inbevëbbil. In cl'ucašian, la nutézzia dla nôstra vénzita l'andé a finir anc in vatta al Carlén, con tant ed fotografi! Franco l'era anc un colezionéssta: mâchin fotografic antîghi, motoziclât d época, vèci arâdio a vélvor, gramòfon e giradéssc, la sô vècia "500" famiglièr, ch'la i fó rubè ân indrî, insâmma: totta ròba d una vólta ch'l'avêva un valâur d afeziân, daggn d èser tgnó d acât. Un brôtt dé, dâpp ala mòrt dal sòzi, Franco al dezidé d andèr in pensiân. Al caté da vânnder l'ativité, mo ló l'era sänper lé d atâuren, parché l'era al sô mânnd. Par nó ai canbié incôsa: ala matérina a n s catèven piò par fèr claziân con carsânt e murtadèla. Ai éra sparé i amîg ch'i arrivèven par fèr dâu ciâcher ala bôna, in st mânter che Franco al zarchèva ed fèr quadrèr i cónt, a sêder int al sô scritòi.

Da quand anc i nûv mecanic i an spustè l'ativité da un'ètra pèrt, la sronda dl'ufizérina ed Franco l'è sänper žâ. La lûs dal sô ufézzi la n é piò inpiè fén a tèrd. Mo, sâuratott, ai amanca ló, al "Dócca dla Bevrèra". Grâzie, Franco, par la tó leziân ed vétta.

Fausto

La bèglia inbarièga

I mûr i êren anc drî a tarmèr. Al trân dal canân e tott al tananâi dal pasâg' dal frânt ed guèra i êren dûr da smurzèr. Mo par tott quî ch'i l'avèven scanpè ai cminziplièva la staśan dla libartè, sänza piò al bisâgggn ed stèr arpiatè. Tott quasst mé a l'ò sintó dîr, parché al mî stricòt a l'ò pasè piò d un ân dâpp; e anc s'l é fâzil da imazinèr: liberaziän fén ch'a vlî, mo la misèria la balèva al tariscân. Adès in cunfrânt la và sâul a zòp-galàtt.

Secânnnd i mî cónt, pasè piò ed stant'ân, a cradd d èser andèanca mé a dèr al vâud, int la gabérina, con mî mèder anzi, dânter a mî mèder, con cäl dâu schêd par al *referendum* e par la *costituente*. Ed conseguänza al srâ par quasst che mé a sân vanzè fedêl a chi rișultèt. A pòs anc imazinèr la situaziän ed ristretazza di mî genitûr int i mîs dla gravidanza, mo mé a n'ò mai sintó däl lamentêl particolèr parché al ménnum nezesèri par tirèr inânz in cà nòstra – cà ed cuntadén – al n'era mai manchè.

In tötti äl cà ai êra una cundiziän particolèr: ai amanchèva i sarvèzzi igénic, la sanitè in particolèr. Am rișulta che tötti äl dòn äl parturëssen in cà; int i sbdèl di païs la pedriatrî e la ginecologî i n esistêven brîsa. Pr äl dòn praggni ai êra la bèglia ed cundòtta, ónna o piò d ónna, secânnnd al pajaiš, l'êra la normalité. La girèva pr i sù sarvèzzi quèsi sänper in biziclatta, con la bûrsa périna di sù usvèi, atâc al manòbbri, ed dé o d nòt, sänper, sänza pòra. Pinsè sâul se int un chèš urgiänt l'avèss furè o ai fôss saltè zâ la cadâina! An i êra mégga, alâura al telefonén!

Int al mî chèš, dâto che i mî i stèven ed cà int una strè dscalastre, che d invêren la s cruvèva ed sói fén ala cavcèla, i s êren méss d acôrd d andèr a tôrla con al cavâl e la dumadâura, pr èser sicûr ch'l'arivéss int al mumänt dal bisâgggn. A cunvénzri a fèr acsé al fó quall ch'capité a un nòster vâsén ed cà, una quingérina ed dé prémma: pr andèr a tôr la levatrîz con gran premûra, al sfurzé trop la cavâla che, quand i arivénn a cà, cla pôvra bîstia la ciuché in téra.

Quand ai véns al mî tûren ed saltèr fòra dala panza l'êra un dé festiv e alâura i andénn a tôrla al dâpp-meždè, dâpp magnè, sänza fûria. Dato ch'l'êra

amîga ed tott la famajja, la s mité a sêder in cungagnî. Ai véns sîra, mo gnînte dói: la situaziän l'êra stazionèria. Ai véns l'aura ed zanna e tott i s miténn a sêder a tèvla e sicomm a s'era sâttâ a Nadèl, la zanna la fó al'insâggna dl'abundanza: un piât ed caplétt vanzè dal dé prémma, un pôc ed pulâster alâss con la žardinira, un bél scartòz ed grasû e la brazadèla opûr fritèl ed sangv ed ninén apanna mazè. Intâuren ala tèvla tudassca ai stèva dâgg' parsân e insâmm ala bròca d'âcua ed funtèna ai êra du zucón ed vén, ón bianc e cl'èter râss, dla piantè pòsta ai cungén dla pusiân. Plócca un pô d quasst, dsfattla st'èter, tòcia la brazadèla int al vén, un scalfatt e pò dû, ancâura un guzén e la levatrîz la s pògia sâura un gâmm, una man in frânt, la strécca i ûc' e pò la sfarfójia:

- *Al n' à mégga da èser stièt cal vén che lé!*

I comensèl i s guardénn e sänza dîr béo i s fenn un saggn con la tèsta. E lî:

- *Mo che stranazza, mo cum am gîra la tèsta! L'è méi ch'a m méttu un pô a žèzer, par vadde s'am pâsa...*

Mé a cradd ch'i avanzéssen ed stupén e mî pèder, preocupè, al la ciapé a brazatt e al l'acungagné int la stanzia ed mî mèder, ch'l'êra a lèt da piò ed quâtr'âur. Al pruvé ed métterla a sêder, ed lavèri la fâza con dl'âcua frassca mo lî gnînte, l'avèva i ûc' in starlénina, con una scavzarî ed ganb da fèr pòra. Al fó acsé ch'an i fó ètra soluziän che fèrla s'drajèr ed banda da mî mèder.

In st mänter che mé a tachèva a busèr par vgnîr fòra dala panza, tötti cäl dòn, princiapiànd da mî nòna, con l'esperiänza d una vintéina ed nâsit, äl capénn al vâul la situaziän, äl s'irén só äl mândg e int un spéll äl fonn prânti a fèr quall ch'ai êra da fèr. E la levatrîz la se dâpp sâul dâpp al mî prémme zîg, digànd:

- *Che brótt lavurîr! Che brótt lavurîr, un quèl acsé an m'êra mai capitè! A m'arcmand, ch'an s'seva brîsa in gîr... Che vargâggna, che vargâggna!*

Totta la mî famajja, sintândes un pôc responsâbil ed quall ch'a i êra suzès, i n'an mài fât parôla, sâul dâpp a di ân.

Ch'al séppa stè par ste fât ch'ai ô cminzipliè sóbbit a dstrighèrmla da par

mé? Bâsta èser legéttim e avair al capéss lèbber. Defâti a sân sänper andè pian con l'elcol, sâuratott dâpp a dâu esperiänz ch'i m'an insgnè a stèr ala lèrga dal'inbariagadûra.

Ónna la fó cla vòlta ch'a magné däl sfrâpel frétti con l'*alchermes*:

- *Mâgna, cînno, mâgna!* – l'insistèva una nòstra vâsina ed cà e mé, ch'avèva zénc ân, a n catèva piò la strè par turnèr a cà. Avèva da pasèr pr un sintirén ataiš a una sculéina, con anc un pôc ed naiv, e mé a i sfrunblé dânter socuanti vòlt. A m la cavé sâul con un fivrân da cavâl.

Pò ai ô fât l'asistânt a mî nòna quand l'avèva da inbariaghèr la ciôza, par fèri azetèr anc i pipièn d un'ètra cuvè. La i fèva mandèr zâ un pastunzén piò putänt d una bâmmba a man!

Mé a cradd che al miâur antedot par smetter ed bâvver al séppa stè vadde i ûc' ed cla pôvra galénina.

Gianni Casadio*

(traduz. dal rumagnôl ed Fausto Carpani)

**Gianni Casadio* o méi, *l'ingegner Giovanni Casadio* da Lugo di Romagna l'è stè un mî cungagn ed scôla ai Aldén, in prémma e försi anc in secânnnd, pò ognón al ciapé la sô strè. Par zinquant'ân a n s sän né vésst né sintó, fén a cla sîra ch'avènurganiè un incânter coi cungagn ch'a sän stè bón ed catèr. In oséqui a una beléssima tradiziän rumagnôla, Gianni al scrîv in dialât e al le fâ da rumagnôl: benéssum. E mé ai ô vlô tradûšer in bulgnais ste sô scrétt, ch'l' à meritè una menziän spezièl int al cuncâurs “e' Fat 2017” organizè dala prestigiâusa Asociaziän Dialetèl “Istituto Friedrich Schurr”.

F. C.

Šbarluciànd stra vèci pâgin I arciam di anbulânt

Int i dâpp-meždè d estè, quand al sâul al gèva da bân, al žladèr anbulânt al fèva sénter al sô arciam int äl stradlénini d periferi: “*Burro, sorbetti e acqua in geloooo!*”. Al s farmèva un mumänt par sarvîr un avintâur ed pasâg’, mo quand l'arivèva int un curtîl in dôvv i l'asptèven cäl dòn coi sù ragazù, tott col sô bajuchén in man, una farmè piò lóngâ l'êra d oblige par dèr un pôc ed râchie al'arsûra. Al sô “cariôl” l'êra un caràtt a dâu rôd con una casatta quèdra o tânnda, con dânter dl'âcua e dal giâz e par d sâul

ra un quêrc' con di bûs tótt d intâuren dóvv ai stèva dânter ël butelli con ël bëbbit. In mèz un bûs piò lèrg con dânter al žlè. Bišåggna anc savair che alâura an i èra brîsa al giâz artifizièl: i ónnic giâz in cumêrzi l èra quall che, d invêren, i amucèven dânter int ël cunsêruv.

Renzo Bovoli

(da Mario Bianconi - *Bologna minore*)

.....

Al gazarôl

Con la produziân dal giâz artifizièl ai eminzipié anc al sô cumêrzi a dumizélli. Fén alâura, par tgnîr quèl un pôc in frassc ai èra al pâzz, che però al psèva andèr bän par una cucòmmbra o un mlân. D invêren, al bancalàtt dla fnèstra vésst ël tenperatûr d una vòlta, al psèva fèr al sarvezzi d una gazarèra.

Vitòri 1 èra al gazarôl ch'al vgnèva int al mî curfil. L arrivèva in vatta al sô trizéccuel a mutâur, sänper ed gran vulè parché as sà che, sâuratott d estèd, al giâz al tîra a dsfères. L èra un pèz d un žuvnâz tótt mósscuel e con la pèl còta dal sâul, che cäl dòn i s al magnèven coi ûc'. Secând la nezesità, con un ranpén ed fèr al spachèva di pîz ed giâz da un blòc scuadrè e païs. Int al fèr st'operaziân, spass a se stachèva dâl schîz che nuèter cínno a guantèven švëlt, fagandi pò sparîr in bâcca int un spéll.

Chi pîz ed giâz, ch'l avèva un savurâz d amoniaca da fèr schîv, i andèven pò a finir int al gazarén, in dóvv la mamà la zarchèva ed tgnîr in frassc pr un dé o dû socuanti bistichéñni, un pôc ed verdûra o un šganbózz ed parsótt: totta ròba ch'l èra méi zarchèr ed consumèr in fùria prémma ch'la ciapess un zêrt tuftózz.

Con al *boom* èconomic ai finé l'època dal giâz artifizièl: la žänt i tachénn a cunprèr *a rate* i frîgo e acsé al fô pusébbil fèr la spaïsa manc spass, parché la ròba la durèva de piò. An i fô piò bišåggn d andèr dal lardarôl o dal bchèr un dé sé e ón nâ e acsé a cäl dòn ai véns a manchèr l'ucasiân pr incuntrères tra d lâur. Pò, par psair paghèr ël rât di eletrodomèstic, la pişan ed cà e mandèr i fiû a scôla, i ténsen andèr a lavurèr fòra ed cà, in fâbrica o int un ufézzi e ai finé un stîl ed vécta. E par cäl dòn al lavurîr al carsé: in cà e fòra.

F. C.

Un'ideâa gegnèl

Int al pajais d Acsé Là, int al stèt ed Bâsta ch'Seppa, i quâ i n andèven pò brîsa acsé mèl. La žänt però i n êren brîsa cuntént. Ai èra un'êdia, un'arlî, ch'an s savêva brîsa cus'i s fôssen. Anc se un quelcdón l avess vlô zarchèr al problêma, an l arêv brîsa catè, parché an i èra brîsa un problêma.

Fât stà che, a un zêrt pônt, ai taché a girèr dâl vâus, che ël dvinténn dâl veritè, che ël cardénn ed truvèr la radis dla malûria int l'Autorité Póbblica Lochèl, ch'la s caté ciapè ala spruvéssta. Ai taché ël prutest dnanz ala Cmórina. Al Sénndic al mandé una delegaziân pr un cunfrânt e ai taché i incónter, mo inción savêva pulid cusa propârr.

Falé l ûltm incânter an i srêv stè èter da fèr che afidères a di cumisèri estêren. Dâpp a trai âur d inóttî discusiân, as fé inànz un òmen ed mèza etè, brîsa tant grand, vgnó da pôc a stér int al pajais d Acsé Là. Fôrsi par l aspèt sêri o parché l èra pôc cgnusó, tótt i sténn zétt a ascultèr quall ch'l avêva da dîr. Ló al taché a fèr la sô anališi dla situaziân.

As pinsêva che i aministradûr in fôssen piò in grèd d urGANIZÈR ël côs? Alâura parché protestèr par gnínta? I zitadén i avêven da dimustrèr, con i fât, còmm bišugnèva fèr. L umarén al spieghé la sô prupòsta e, in prinzipi, an fô brîsa toltsó l sêri, mo pò, d in man in man ch'al spieghèva, i sténn tótt a ascultèrel con atenziân.

As tratèva ed fundèr una banca. Un'ètra? Nâ, brîsa cunpâgna câli ètri, la n arêv brîsa tgnó drî a di bajûc, defâti la se srêv ciame: *Banca dâli Idéi e dâli Oportunitè*. La žänt i vlêven che i quâ i funzionéssen in manîra mudêrna? Alâura scadagnón l avêva da dèr una man. In che manîra? Cgnusând i problêma, scadagnón l arêv *prémma* deposítè in banca brîsa manc ed vênt prupòst al maiš. Dâpp a se srêv psô prelevèr ëli oportunitè piò adâti, par méttri in ôvra, incôsa só bës volontèria.

Dâpp a un mumänt ed silänzi la žänt i sbaténn ël man con entusièsum. L umarén al fô elèt presidânt dal futûr istitût banchèri, ch'al srêv stè ospitè int un lochèl vûd che un zitadén al mité sóbbit, a grétis, a dispusiziân.

- *An srâ gnanc piò nezesèri andèr a dèr al våud!*- al gé ón, e tótt i apruvénn un quâl acsé lògic.

In quénng' dé incôsa êra prânt, Cunsélli di Arždûr, statût, personèl, cavè a surtâgg', pr i prémm trî mîs, manifest pr infurmèr i zitadén. Dal palâz comunèl ai fô cavè vî la bandîra nazionèl, e anc qualla continentèl. Al sâbet al dvinté al dé piò inprtânt dla stmèna. In piâza, in cal mânter ch'i stêven d'asptèr ch'ai avréss la Banca, di ruglètt ed žänt i comentèven ël prupòst. L entusièsum al carsêva, la žänt i s sintêven prutagunéssta d una nôva fâurma ed democrazî. I conpiûter i tachénn a cazèr fòra ël prémmi lësst, con ël prémmy oportunitè, méssi in mâsstra int i sít apôsta. Però ai capitè che i piò švëlt, o quâ ch'i avêven una véssta miâura, i êren sänper i prémm a andèr al spurtèl di prelièv. I lavurîr miûr i vgnêven acaparè sänper dai stéss, par chi èter ai vanzèva la šbagiozza.

Al Cunsélli di Arždûr, pr arsôlver la questiân, al dé ai piò débbel piò tânp par psair dlîzer con chèlma. In piò al dé l'oportunitè ed psair utgnîr di prèstit. Ai fô fât un *Regesster dal Méi* con ël prupòst piò uriginèl e straordinèri, e un *Regesster di Schèrt*, in dóvv ai èra qualli piò vèci. Dâu vòlt al maiš as psèva dmandèr dû "Méi", bâsta ch'as tuléss anc trî di "Schèrt" piò vîc'.

I quâ i tachénn a ingranèr. I zitadén i cuntrulèven la comunità par psair dscrûver par prémm i problêma da arsôlver, e pò i curêven sóbbit a depoîtèr la soluziân pr arzàvver al bân prémi prevéss. La cuncuränza la dvinté sänper piò dûra, tant cheai fô fundè dâl *Coperativ ed Sustâggn*. Al pajais as truvé, divîs in quâter bulè, e guâi andèr a spièr int una bulè ch'la n fôss brîsa la sô.

Äli idéi ël tachénn a manchèr e un quelcdón al gé acsé ch'la n èra brîsa gióssta che una sô idê la dvintéss un'oportunitè pr un èter. Tótt i vlêven fèr i quâ miûr: tgnîr drî ai zénter sozièl, ajutèr ël masstri dl esîl, urGANIZÈR ël fèst, sorveglièr i pèrc, cunpagnèr i andicapè al stâdi... Inción vlêva pulîr ël strè, tušèr i prè e pudèr i âlber, asésster i malè, suplîr i mûrt, arzàvver ël lamentèl di zitadén... Al pajais d Acsé Là l andé a cufétt int al šgusbéi e int l'anarchî.

L'era un bèl sâbet matérina e al sâul al straluševa. La piâza l'era périna ed zânt, mo inción gèva gnínta. Al nôv in pônt la banca l'avré e ai vgné fôra un inpieghè ch'l inpataché un avîs int la bachêca:

"La Banca l'é falé. Chi vòl al pôl ritirèr äli Idèi e äli Oportunitè ch'äli én avanzé"

Inción s mòs, mo pian pian, prémma in camóffa e pò sâenza pôra, tótt i tachénn a guardèr vêrs la Cmórina.

Renzo Fantoni
(*Trad. in bulgnais dla Noccia d Bastèl*)

La reclâm d una vòlta

Ai è stè quelcdón ch'l à dmandè d in dóvv a tòi stâl reclâm. Benéssum! Avî da stèr a savair che ramgând stramèz ai liber d un mî amîg, ai è saltè fora ste catâlog, publichè dal editâur *Romeo Mangoni* ed Milàn dal 1910, una spézie d *Amazon* ed piò ed zânt ân fâ.

Stavôlta ai ò nutè la reclâm d una ciavadûra "americhèna":

"Serrature americane di sicurezza per porte con 3 chiavi piccolissime e piatte. Sicurezza assoluta. Impossibile di aprire la serratura con altre chiavi. Impossibile di forzare la serratura essendo il buco della chiave piccolissimo".

Avîv mó capé? Al problêma di gratón, sé, di lèder, l'è vèc' cme al mânnd e se da una pèrt ai è sâper stè di frâb bravéssum ch'i s inzgnèven a

inventèr sâper di machégg' impusébbil da avrîr, da cl'ètra ai è sâper stè di delincuënt ch'i strulghèven la manîra d arivèri d âura.

Turnând al nôster catâlog, a sâvanzè culpé anc da un èter fât: un sinifili ed prudott i vgnèven publicizè cme "american", quèsi che quasst al fôss una garanzì ed qualitè! Ai èra: *il lucchetto americano*, *i moscolieri americani* (dâl trâpel par ciapèr âl mâssc), *il ripara scarpe americano* (al tripî o dièvel), vere *amache americane*, *il tovagliolo americano*, *il tagliavetri americano*, *il saldatore americano*, *la piatta americana*, *stereoscopi americani!* Am vén da dmandèrum cum i pséssen vîver i nûster nûn prémma ch'ai arivéss qué totta sta ròba americhèna...

In cumpâns, ai dé d incû, ai è la *chiave bulgara*, ch'l'avèrra tótt i óss, âl pôrt, i purtòn, i rastî e an i è ciavadûra americhèna o tudassca o franzaisa ch'la téggna.

L'ónnica sicurazza la prêv èser raprésentè da quasst: méttres drî dal óss con in man un bèl stangàtt ed fâz (*Fagus sylvatica*). E stièvo!

F. C.

...e adès la reclâm ed Ventura

Sé, l'è vaira. Int una televišiân lochèl ai è un "spot" con mé ch'a fâg la reclâm al negòzi ed Giorgio Ventura a Cašalâcc'. A l'ò fât piò che vluntîra, prémma de tótt parché Giorgio e sô fiôl Alessandro i én dû mî amîg e pò parché da bân cliânt a pòs tstmugnèr l'onestè e la serietè dla ditta, fén da quand – quèsi quarant'âñ fâ – a cunpré da lâur la mî prémma chitâra, qualla ch'ai ò adrûvè par scrîver la mažâur pèrt dâl mî canzunatt. E in cà mî e int la palazérrna dla nôstra asociaziân al Pânt dla Biânnda (costrué da lâur...) tótt i eletrodomèstic i véinen da cl indirézz che qué: *via Marconi 84 - Casalecchio di Reno*.

A n um stufarò mây ed dîr che se nueter a sän anc lé drî al Navelli, al mérît l'è dla famajja Ventura, dla só generosità, dla sô amizézzia int i nûster confrônt.

F. C.

La siâenza di nûster vîc'

Ranóncuel (*Ranunculus arvensis*) – Volgarmente pie' corvino, erba da fieno, comunissima ne' campi e lungo i fossi.

2. **ranóncuel**, detto dai montanari *badîl* per la forma (*Ranunculus ficaria*) favagello, volgarmente erba delle emorroidi, erba infesta de' campi, la cui radice si ritiene medicinale. La pianta è velenosa, perde il suo principio disseccata, pericolosa.

Rapónzel (*Campanula rapunculus*) – raperonzolo, erba da insalata, comune ne' luoghi erbosi.

Da: G. Ungarelli, *Le piante aromatiche e medicinali nei nomi, nell'uso e nella tradizione popolare bolognese*.

Tipografia Luigi Parma, 1921.

Al Pânt dla Biânnda

Nómmer 157 dal 2018

Diretâur irresponsâbil e limušnîr:

Fausto Carpan

Dséggan uriginèl:

Lupàmmbol (Wolfango) +

Umberto Sgarzi, +

Matitâza (Giorgio Serra)

Coretâur di sbâli: **Bertén d Sèra**

Strulgón eletrônic:

Âmos d Lèli – Mattéo Niròz

Silvàn d Cavalérrina

Abunamént par pôsta: almânc 20 € al ân.

Indirézz:

FAUSTO CARPANI

Via Emilia Ponente 21

40133 BOLOGNA

tel. cell. 339-3536585

fausto@pontedellabionda.org

Al dizionèri ed riferimânt par cäl paròl ch'âli én difézzili da capîr l'è quasst:

Lepri – Vitali

Dizionèri

BULGNAIŠ - ITAGLIÀN

ITAGLIÀN - BULGNAIŠ

Pendragon, 2009

I sít bulgnîs i én quissti:

www.pontedellabionda.org

www.lafamigliabolognese.it

www.bulgnais.com

www.marcopoli.it

22/25 marzo 2018
Parco dei Giardini - Bologna

ACQUE DI CASA MIA!

**Le acque del Navile, delle Antiche Fonti,
del Macero dell'Oasi e del Laghetto della Cà Bura**

22 marzo 2018 Giornata Mondiale dell'Acqua

Giovedì 22 marzo

Mostra Fotografica, Filmati e Oggetti

"Acque di casa mia!"

Ore 18:30, Inaugurazione, Presentazione
Comitato,
Momento musicale con la "Pneumatica emiliano
romagnola"
Buffet a cura di "Acquolina" gastronomia.

Venerdì 23 marzo

Mostra Fotografica, Filmati e Oggetti

"Acque di casa mia!"

Orario 10:00-13:00 e 15:00-19:00

Ore 21,00 conferenza sul tema:

Aqua: Preziosa, Virtuosa...

Relatrice Marinella Galletti, naturopata
- Acqua: un elemento fondamentale. Acqua
nell'ambiente e nel corpo umano. Virtù specifiche
dell'acqua. Quale acqua bere. Come usarla al meglio
per non sprecare.

Sabato 24 marzo

Mostra Fotografica, Filmati e Oggetti

"Acque di casa mia!"

Orario 10:00-13:00 e 15:00-19:00

Ore 10:00-12:30 Passeggiata Cultural-
ambientale

Percorso delle "Tre acque":

dal Parco Giardini Cà Bura / Sostegno Corticella / la
vecchia Corticella / Oasi dei Saperi.
rientro al Parco Cà Bura e visita alla Mostra
Prenotazione obbligatoria

Domenica 25 marzo

Mostra Fotografica, Filmati e Oggetti

"Acque di casa mia!"

Orario 9:00-19:00

Ore 9,45 Passeggiata Cultural-ambientale

Percorso "Salviamo il Navile": dal
Battiferro alla Cà Bura.

Ritrovo nel piazzale del Museo del Patrimonio
industriale al Battiferro

Ore 10,00 partenza: Battiferro / Torreggiani /
Landi / Grassi / Ponte della Bionda / Corticella /
Parco dei Giardini - Cà Bura.

Arrivo previsto ore 13:00.

Possibilità di ristorarsi con la Polenta
alla spina dei "Matti della Polenta".

Ore 15:00 Momento musicale con Fausto
Carpani e le sue storie.

Ore 16:00 Nel pomeriggio incontro con la
cittadinanza:

"Acque di casa mia: testimonianze di vita vissuta e
proposte per il futuro"
a cura del Comitato "Salviamo il Navile"
Raccolta firme e adesioni attive al Comitato

**Per le iscrizioni alle passeggiate,
e-mail: salviamo.navile@gmail.com**

Circolo ARCI Ippodromo
Via di Corticella 61

IN COLLABORAZIONE CON LA LEGA SPI-CGIL NAVILE

Martedì 10 aprile, ore 19,30

Fausto Carpani

in
"una vâus, una chitâra, un dialàtt..."

(par cantèr e cuntèr un pôc d incôsa e anc quèl èter...)

Le canzoni sono illustrate in diretta con la
proiezione di immagini create da
GIORGIO SERRA (Matitaccia)

CENA E SPETTACOLO

15.00 EURO

TAGLIATELLE, PENNE ALL'UBRIACA,
AFFETTATI MISTI, CRESCENTINE VINO ACQUA E CAFFÈ'

Prenotazioni: SPI.CGIL Navile 051/356749 - 051/703434 - 051/6346520
Circolo Arci Ippodromo 051/357246 - 335/8136801

I nûster apuntamént

Venerdì 13 aprile, ore 21

**Centro Sociale Anziani E. Faccioli
Via Massarenti 10 – San Pietro in Casale**

....

FAUSTO CARPANI

con

Antonio Stragapede
in

“As canta anc a Bulåggna”

Passeggiata nella canzone Bolognese dall’800 a oggi

